ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.-ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 7207
ΠΡΟΦΙΛ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210
Ἀριθμ. Τηλεφώνου 4-94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ
27
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1935
Σελήνη 29 Ἀνατολή ἡλίου 6.20 Δύσις 6.11'
Πάτραι ὡραῖαι

Ὁ ἀφικνούμενος ζωηρόν ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ.

ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΕΝΤΑΥΘΑ Ο κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Η ΕΤΟΙΜΑΖΟΜΕΝΗ ΥΠΟΔΟΧΗ

Σήμερον τὴν ἑσπέραν διὰ τῆς ταχείας ἀμαξοστοιχίας ἀφικνεῖται εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Παν. Τσαλδάρης προκειμένου νὰ ὁμιλήσῃ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ, ἀναπτύσσων τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Βασιλέως καὶ συνιστῶν τὴν ὑπερψήφισιν τοῦ βασιλικοῦ πολιτεύματος, χάριν τῆς παγιώσεως τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης τῆς χώρας καὶ τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ μεγαλείου τοῦ ἔθνους.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ ἀναλύσῃ τὸν βασιλικὸν θεσμὸν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως συγκρίνων τοῦτο μὲ τὴν καταλυθεῖσαν Δημοκρατίαν πιθανώτατα δὲ θὰ ἐξηγήσῃ καὶ τοὺς λόγους τῆς ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ πολιτεύματος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ.

Προκειμένης τῆς σημερινῆς ἀμίλλης τοῦ κ. Τσαλδάρη, κατέλαβε χθὲς ἐντοῦθα ὁ σύμπολίτης μας νέος ὑπουργὸς Προνοίας καὶ πληρεξούσιος Ἀχαΐας κ. Βασίλειος Σπυριδ.

Εἰς τὸν ἀφικνούμενον ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἑτοιμάζεται πολλαπλῆ ὑποδοχὴ ἀπὸ τῶν φίλων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ γενικῶς ὑπὸ τῶν βασιλοφρόνων πολιτῶν τόσον ἐντοῦθα ὅσον καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαμέσους σταθμοὺς ἀπὸ Ἀθηνῶν μέχρι Πατρῶν.

Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, διὰ τὴν παλινόρθωσιν τοῦ ὁποίου θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Τσαλδάρης.

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ

Αἱ Πάτραι θὰ δεχθοῦν σήμερον τὸν λευκὸν καὶ πρῶτον ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὁ ὁποῖος θὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν λαὸν ἐπὶ τοῦ ἐπικειμένου ἀγῶνος διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ Θρόνου.

Ὁ κ. Π. Τσαλδάρης ὁ ὁποῖος τόσας θριαμβευτικὰς ἐχάρισεν εἰς τὸν ἀντιβενιζελισμόν, εὑρίσκεται καὶ πάλιν μεταξὺ αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ ἀγῶνος ἐνώ ἀγωνίας πράγματι ἱεροῦ χάριν τῆς ὁριστικῆς γαληνεύσεως καὶ τῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Βασιλέως μας Γεωργίου.

Ὁ ἀγὼν ἐγγίζει πλέον πρὸς τὸ τέρμα του καὶ ἀπὸ τοῦδε εἰς ἄκρον τῆς Ἑλληνικῆς γῆς μία ἰσχὺς ἀντιτάσσεται: Ζήτω ὁ Βασιλεύς!

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἤδη Κυριακῆς, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἱστορικῆς 3ης Νοεμβρίου, παντοῦ ἐπικρατεῖ πυρετὼδὴς ἐργασία διὰ τὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ.

Προχθὲς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, σήμερον εἰς τὰς Πάτρας, αὔριον εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀκούραστος ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος κ. Π. Τσαλδάρης, εἰς ἄλλας ἐπαρχίας οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ πληρεξούσιοι ἀφίστανται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸν λαὸν καὶ καθηγοῦν αὐτὸν διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου.

Οὐδεὶς πλέον ἀμφεβάλλει διὰ τὴν νίκην. Ἡ ἐμπιστοσύνη ἄλλως τε τοῦ κ. Τσαλδάρη εἰς τὸν ἀγῶνα ἐπὶ τῆς παρατάξεώς μας, πρέπει νὰ ἀποτελῇ ἐγγύησιν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος. Ὁ λαὸς θὰ δώσῃ εἰς τὸν ἐπανερχόμενον Βασιλέα ἕνα ἀριθμητὶ κῦρος σταθερὸν ἐπὶ εὐρυτάτης λαϊκῆς βάσεως διότι ἀπαναγκοῦ τῆς Ἑλλάδος ἡ βασιλικὴ ἰδέα κυριαρχεῖ.

Ὁ κ. Παν. Τσαλδάρης συνεχίζων τὸν ἀγῶνα ὁ ὁποῖος φυσικῶς ἠγείρεται— θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον πρὸς τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν διακηρύσσων ὅτι μόνον ἡ τῆς παλινορθώσεως ἡ χώρα θὰ δυνηθῇ νὰ ὀρθοποδήσῃ.

Καὶ ὄντως μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς Βενιζελικῆς τυραννίας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀνακτήσας πλήρως τὰς ἐλευθερίας του ἠσθάνθη σεβηρὰν πλέον τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμόνου ἡνωμένος ἐν συμπνοίᾳ ὑπὸ τὸν Βασιλέα τὸν Γεώργιον τὸν Β' τὸν ἀνάξιον υἱὸν τοῦ ἐνδόξου Κωνσταντίνου ὅστις παραμένει ἀπὸ τῆς ἀκμῆς εἰς τὴν ξένην, θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπανέρχῃ τὴν ἡγεμονίαν του καὶ νὰ ζῇ ἡμέρας καλυτέρας διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Τσαλδάρη ὅπως πρὸ τῆς ἐκλογικῆς μάχης, ἐπισκεφθῇ τὴν Πατρίδα τοῦ ἀειμνήστου μάρτυρος ἱδρυτοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ νὰ ἐδῶ πλέον, τὴν κοιτίδα κάθε ὡραίου ἀγῶνος ἐνωθῇ μὲ ὅλο τὸ ἀπαιτούμενο ψυχικὸ σθένος ἀνάφερα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως, ἀποτελεῖ μίαν ἐπευχαριστήριον καὶ ἐγκάρδιον πάλιν.

Σήμερον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀνεμένος διεθνῶς καὶ συνεχιστὴς τοῦ μεγάλου μας ἀρχηγοῦ καὶ ἀρχηγοῦ Δημητρίου Γούναρη, θὰ ἀπευθυνθῇ ἀπὸ τοῦ ξενοδοχείου Ἀγγλίας συνιστῶν στὸν ἐκλογικὸν λαὸν τὴν ὑπερψήφισιν τῆς Βασιλείας ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἡ χώρα ηὐτύχησε καὶ ἐμεγαλούργησε.

Ἡ σημερινὴ ὁμιλία θὰ ἀποτελέσῃ τὸ κυριώτερον καὶ τὸ σοβαρώτερον σημεῖον τῆς ἐξορμήσεως τῶν ὡραίου ἀγῶνα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, τὸν ὁποῖον σκέπει ἡ σκιὰ τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Γούναρη καὶ τῶν λοιπῶν μαρτυρησάντων μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Γολγοθᾶ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν.

Ἐλπίζομεν λοιπὸν ἀς ρυθμίσωμεν ὅλοι ἀπὸ σήμερον τὸν ἀγῶνα μὲ μίαν ἀκατάλληλον ἱερὰν φλόγα εἰς τὴν ἀκρίβειαν καὶ μὲ τὴν πίστιν πλέον, ὅτι ἡ νίκη θὰ εἶναι βεβαία.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ κ.κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΛΟΓΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Χθὲς τὴν 8ην ἑσπερινὴν διὰ τῆς ταχείας ἀμαξοστοιχίας ἀφικνοντο εἰς τὴν πόλιν μας οἱ ὑπουργοὶ Παιδείας καὶ Ἀγορανομίας κ.κ. Τουρκοβασίλης καὶ Στεφανόπουλος γενόμενοι ἐνθουσιωδέστατα δεκτοὶ εἰς τὸν σταθμὸν ὑπὸ πλήθους κόσμου. Τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς προϋπάντησαν εἰς Ἀίγιον τὰ συμβούλια τῶν ἐνταῦθα συνεργαζομένων βασιλοφρόνων ὀργανώσεων, ὁ δὲ κ. Γ. Καλογερόπουλος προσέφερεν εἰς αὐτοὺς ἀνθοδέσμας.

Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Αἰγίου ὑπεδέχθησαν τοὺς κ. κ. ὑπουργοὺς οἱ πολιτευταὶ Πολυχρονιάδης καὶ Ματθᾶς ὡς καὶ πλῆθος ἐνθουσιῶντος κόσμου.

Ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν τὸ ἔδαφος ἐδονεῖτο ἀπὸ ρωθείσας συνελεύσεις ἢ δὲ ἀτμόσφαιρα ὑπερπλήρωθη ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως.

Πρὸ τῆς ἐπιμόνου ἀξιώσεως τοῦ πλήθους ὡμίλησεν δ.' ὀλίγων ὁ κ. Στεφανόπουλος. Ἐξ Αἰγίου ἠκολούθησαν σιμπικὰς τὴν ἀμαξοστοιχίαν τρία λεωφορεῖα πλήρη πολιτῶν.

Ἐπίσης ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἐγένετο εἰς τοὺς κ. κ. Στεφανόπουλον καὶ Τουρκοβασίλην εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαμέσους σταθμοὺς μέχρι Πατρῶν.

Κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀποβίβασίν των ἐκ τῆς ἀμαξοστοιχίας οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ ὑπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μαζέστικ».

Ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν ἡ ἀτμόσφαιρα ἐδονεῖτο ἀπὸ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ ἄλλας ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις.

Μετὰ ὀλιγόλεπτον ἀνάπαυσιν οἱ ὑπουργοὶ ἐξῆλθον εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ξενοδοχείου καὶ πρῶτος ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ ἐπευφημίας τῶν συγκεντρωμένων, ὁ κ. Τουρκοβασίλης εἶπεν τὰ ἑξῆς:

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗ

Ἐκ μέρους τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως φέρομεν θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἀχαΐας.

Αἱ ἐκδηλώσεις σας αἱ τόσον θερμαὶ καὶ ὁ ἐνθουσιασμός σας μαρτυροῦν τὴν βαθεῖαν πίστιν σας πρὸς τὸ πολίτευμα τῆς Συνταγματικῆς Βασιλείας.

Ἡ Κυβέρνησίς μας εὐθὺς ὡς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀρχήν, ἡ πρώτη αὐτῆς πρᾶξις, ἦτο ἡ κατάλυσις τοῦ τυπικοῦ ὑφισταμένου δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Ἡ Κυβέρνησις μας, εἰς τὴν ὁποίαν μετέχει ἐκλεκτὸν τέκνον τῶν Πατρῶν, διακηρύσσει ἀπὸ τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας, ὁ συνάδελφος κ. Στυρπ-μὸ γ' δραδύτητος τὰ πλέον μεγάλα καὶ σοβαρὰ διὰ τὴν ὑπόστασιν τῆς χώρας. Ἀφίνοντο εἰς τὴν τύχην των καὶ ἡ λύσις των ἐπήρχετο ἀπὸ τὴν ἀδυσώπητον ἀνάγκην τῶν πραγμάτων. Ἀντιλαμβάνεσθε λοιπὸν, ποία διαταραχὴ ἐπῆλθεν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας. Ἕνας κόνος χαλαρότητος τῶν πάντων ἐξεπέμπετο ἀπὸ τὴν προκάτοχον κυβέρνησιν. Τοὺς κινδύνους τοὺς ἀναλαμβάνεσθε πόσον σοβαροὶ ὑπῆρξαν ἐκ τῆς τοιαύτης κατασταθείσης.

Ὁ ἀνεπίπλους πολιτικὸς κόσμος ὑπέγκει δαρυτάτας εὐθύνας διὰ τὸ κίνημα τῆς ἁγίας Μαρτίου ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξῆλθεν ἠτιημένος, κατώρθωσε ἐντὸς ὀραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος νὰ ἀναιγκροστηθῇ μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ πολίτευμα καὶ συμεμάχησε μὲ ὅλα τὰ ἄπακτα σταγκεῖα διὰ τὴν ἀναστροπὴν τῆς καθεστωτικῆς τάξεως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Τουρκοβασίλης ἀνέφερεν διὰ μακρὰν τὰ τῆς δεινᾶς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Δημοκρατίας τῶν ἀλληλοδιαδόχων κινημάτων καὶ κατέληξεν:

—Δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ὥρα ποὺ ὁ βασιλεὺς θὰ ἔλθῃ νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἔθνους καὶ θὰ ἐργασθῶμεν ὅλοι μαζί, μὲ θαυμαστὴν σύμπνοιαν, νὰ ἀνασυγροτήσωμεν τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα ἐπὶ ἠθικῶν βάσεων καὶ θὰ δημιουργήσωμεν ἕνα Κράτος ἰσχυρόν.

Ὅλοι θὰ παράσχωμεν τὴν συμβολήν μας διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον ὀνειρεύθη καὶ τὸ προσφήτευσεν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος. Ἑλλὰς ἰσχυρά, φοβερὰν εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ σεβασμὴν εἰς τοὺς φίλους της.

Καὶ ἤδη θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἀναφωνήσωμεν:

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

Ἀποκατασταθείσης τῆς ἡσυχίας, ὡμίλησεν ὁ ὑφυπουργὸς τῆς ἀγορανομίας κ. Δ. Στεφανόπουλος ὅστις συνεχῶς διακοπτόμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους, εἶπεν τὰ ἑξῆς:

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπευθύνω ἐς ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ συμπολῖται, θερμὸν χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἀνωπρεσβευτοῦ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι λυποῦνται πολύ, ὅτι λόγῳ σοβαρῶν ἐναγχολήσεων αὐτῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ δὲν δύνανται, ὡς θὰ ἐπεθύμουν, νὰ εὑρίσκωνται τὴν στιγμὴν ταύτην πλησίον ὑμῶν εἰς εὐγενῶς καὶ θαρραλέον μαχητὴν τῆς Βασιλικῆς Ἰδεολογίας, συνελθόντων εἰς μίαν τόσον μεγαλειώδη συγκέντρωσιν. Δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι ὁ ὑπέροχος πατριωτισμὸς των, ἡ ἀκμαιότης θέλεις τῶν, ἡ ἠθικὴ των καὶ ἡ σοα-

(Συνέχεια εἰς τὴν Δ' σελίδα)

ΧΕΡΜΠΕΡΤ ΓΙΑΡΝΤΛΕΥ

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ

ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΜΕΝΟΝ

Ἡ Βάσιγκτων, τὸ 1913. διήρχετο μίαν ἤρεμον καὶ παζὴν ζωήν, ἀλλὰ σύντομα ἐπέπρωτο νὰ ἴδω ἐκτυλισσομένας εἰς τὸ γράφειον τῶν Κιωβίκων ἱστορικὰς σελίδας ἀξίας τῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος. Τὸ γραφεῖον αὐτό, ἀπέραντον ἄλλως τε, μὲ ξανούηλον ὀροφῆν, ἔβλεπε πρὸς τὴν νότιον ἄκραν τοῦ κήπου τοῦ Λευκοῦ Οἴκου. Δὲν εἶχα παρὰ νὰ σηκώσω τὰ μάτια μου ἀπὸ τὴν θέαν, ποὺ εἰργαζόμην, διὰ νὰ παρακολουθήσω τὰς παζοῦμένας παρτίδας τοῦ τένις. Μερικὰ ἔτη πρίν, ὁ πρόεδρος Ροὺζβελτ ἔπαιζε κάθε ἡμέραν μὲ τὰ μέλη τοῦ πολιτικοῦ του Οἴκου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου τεραζίν.

Μία μεγάλη τράπεζα ἐκ δρυός, μὲ ἐπ' αὐτῆς τὰ τηλεγραφικὰ χειριστήρια καὶ τοὺς δέκτας, ἐπεκτείνετο ἐπὶ ὅλου τοῦ μήκους τῶν δύο ἄκρων τῆς αἰθούσης.

Ἐβράμια ἐμπεριέχοντα τὰ ἀντίγραφα ὅλων τῶν διαμεσιδομένων τηλεγραφημάτων, ἔφρασσον τὸ διάμέρισμα, μέχρι τῆς θύρας τῆς εἰσόδου. Τὸ σύκ—τὰκ τῶν γραφομηχανῶν ἠκανῶν νὰ ἀποδίδουν μονομιᾶς πέντε ἀνάγραφα ἀπὸ κάθε τηλεγράφημα, ἀνεμμγνύοτο μὲ τὸν θόρυβον τῶν τηλεγραφικῶν συσκευῶν. Καθ' ὅλον τὸ μήκος τῶν τοίχων ἐπεζετείνοντο παλαιὰ ἐρμάρια γεμισμένα μὲ τόμους ἐμπεριέχοντας ὅλα τὰ ἀνταλλαγέντα τηλεγραφήματα μεταξὺ τῶν προξενικῶν καὶ διπλωματικῶν ἀντιπροσωπειῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Μέσα σὲ μίαν γωνίαν ὑπῆρχεν ἀκόμη καὶ ἕνα χρηματοκιβώτιον.

Ἐδεσάλευε μέσα σ' αὐτὸ τὸ γραφεῖον μία ἀτμοσφαῖρα καλῆς συναδελφότητος, ἀπελαμβάνον δὲ καὶ ἐγὼ τὴν συμπαθείας ὅλων. Ἐν τούτοις, τὸ ὀλίγον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον αὐτοὶ οἱ ὑπάλληλοι ἐδείκνυον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν των μὲ στεγνοχωρούσε κατά τι. Ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου ἐξετυλίσσετο καθημερινῶς ἐμπροσθέν των ἐπάνω στὴς τηλεγραφικὲς ταινίες, διὰ τὴν ὁποίαν ἐδείκνυον ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρον ἀπὸ ὅτι θὰ ἔδειον διὰ μίαν παρτίδα γκόλ.

Μέσα στὴ σφαγὴ τοῦ Μαντέρου, τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ Βέρα—Κρούς, τὰ τρομακτικὰ προϊόντα τοῦ παγκοσμίου πολέμου, αὐτοὶ δὲν διέδλεπον ἄλλο τι, παρὰ ἐπαύξησιν τῆς ἐργασίας. παρεμοῦν ἐπὶ περισσοτέρας ὥρας εἰς τὰ γραφεῖα καὶ τίποτε ἄλλο.

Ὅταν ἡ ὑπηρεσία μου ὁρίσθη διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς νυκτός, εὑρέθην μέσα σὲ μιὰ διαφορετικὴ ἀτμοσφαῖρα. Μερικοὶ ἀνώτεροι λειτουργοὶ καθῆς καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, εἶχον ἐκλέξει τὸ γραφεῖον αὐτὸ ὡς τόπον συγκεντρώσεως. Πολλαὶ σημαίνουσαι προσωπικότητες, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος, οἱ εἰδικευμένοι εἰς τὰς νοτιο—ἀμερικανικὰς ὑποθέσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς τοιαύτης, τῆς Ἀσιω Ἀνατολῆς, εἰσέρχοντο ἐκεῖ διὰ νὰ ρίψουν μιὰ ματιὰ ἐπὶ τῶν τηλεγραφημάτων. Αὐτὰ ἐγίνετο καμμιὰ φορὰ καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἕνα πλούσιον διπλωματικὸν γεῦμα, μετὰ τὸ ὁποῖον συνηθροίζοντο ὀλίγον οἱ εὐθυμοι διὰ νὰ συζητήσουν ἐπὶ ὥρας ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἕνας ἐξ αὐτῶν ὁ ὁποῖος ἐκελλιέργει ἰδιαιτέρως τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας μπουκάλας —καὶ ἀπὸ τοὺς πλέον κακαντρχεῖς ἄλλωστε—δὲν ἐπέστρεφε ποτὲ σπίτι του πρὶν διέλθῃ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν τελευταίων τηλεγραφημάτων τοῦ Μεξικοῦ. Ἀφοῦ τὰ διέβαζε δὲν παρέλειπε ποτὲ νὰ μὲ ρωτήσῃ μὲ ἐπίσημον τόνον ἂν κάπειαι λέξις ἔπρεπε νὰ γράφεται μὲ «σσσ» ἢ μὲ «κκκ».

Ἡ θέα τῶν κουστουμιῶν τῶν κομμένων μὲ τὴν τελευταίαν μόδαν καὶ αἱ διηγήσεις τῶν ἐρωτικῶν των περιπετειῶν μέσα εἰς τὰς ξένας πρωτευούσας ἔκαναν ἐντύπωσιν εἰς τὸ ἁπλοϊκόν μου πνεῦμα ἀλλὰ δὲν διέκρινα ἐπάνω των σημεῖα διανοητικῆς ὑπεροχῆς. Ἀπὸ τῆς ταπεινῆς μου θέσεως ὡς ὑπαλλήλου τοῦ κώδικος καὶ τῶν τηλεγραφημάτων, τοὺς κύτταζα μὲ περιφρόνησιν ἀνάμικτη μὲ μικρὴ εὐθυμία!

Ἀργότερα ὅταν ἔγινα ἴσος των, αἱ πρῶται μου περὶ αὐτῶν ἀντυπώσεις που μετεβλήθησαν. Ἤσαν ὅλοι καλοὶ ἄνθρωποι καὶ φίλοι τῆς τῆς καλοζωίας, εἴδος καλονυμένων μανεκὲν οἱ ὁποῖοι ἐδυσκολεύοντο πολὺ ὅταν ἤθελαν ν' ἀπομιμηθοῦν τοὺς λεγομένους εὐρωπαϊκοὺς τρόπους!

Ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἦτο ἕνας ἄνθρωπος ὅλως διόλου διαφορετικός. Δὲν ἀνῆκε οὔτε στὴν πολιτικὴ οὔτε στὸ Διπλωματικὸν Σῶμα. Εἶχεν αὐτοδιδαχθῆ ἐργαζόμενος μέσα εἰς τὰς νοτιο—ἀμερικανικὰς πρεσβείας, ἀντὶ νὰ καμαρώνῃ, ὅπως τόσοι ἄλλοι, μέσα στὰ σαλόνια τῶν βασιλικῶν Ἀὐλῶν τῆς Εὐρώπης.

Αἱ κοσμικαὶ συγκεντρώσεις καὶ αἱ ἐρωτικαὶ περιπέτειαι ἐφαίνετο ὅτι ὀλίγον τὸν ἐνδιέφερον. Προτιμοῦσε νὰ παίζῃ στὰ χέρια του τὰ νήματα μὲ τὰ ὁποῖα ἔκανε νὰ χορεύουν σύμφωνα μὲ τὰς θελήσεις του τοὺς στρατοὺς τοῦ σφαιρίστου καὶ τοὺς Προέδρους τῆς κεντρώας καὶ μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Ἀκολουθεῖ.